

Til Beskæftigelsesudvalget, Folketinget

18 sep. 2018

På de følgende sider har jeg skrevet lidt om min oplevelse af at være ledig på kontanthjælp og nogle forslag til forbedringer.

Teksten er henvendt til alle interesserede og ligger derfor også offentligt delt som et Google Docs dokument, her:

https://docs.google.com/document/d/1nnJX_ljBgiCnWP1rWysbf1YlqZGweghDkT2InKShVE/edit?usp=sharing

Lige en enkelt kommentar/uddybelse: Jeg skriver i starten at "Jeg har været ledig siden april 2014." Ifølge loven, er det korrekt, men det burde det ikke være, da jeg for nyligt har været i et offentligt løntilskudsjob hos Holstebro Kommune.

Derfor foreslår jeg også senere i teksten at ansættelse med løntilskud ikke skal anses som ledighed.

Årsagen er at jeg finder det nedværdigende at jeg kan sidde i en ansættelse med løntilskud i et halvt år hos Holstebro Kommune og lave arbejde på lige fod med kommunens andre medarbejdere, for derefter at opleve en jobkonsulent fortælle mig at jeg nu har været arbejdsløs i 4 år.

Nej nej nej, i det sidste år har jeg reelt set ikke været arbejdsløs, men har arbejdet for Holstebro Kommune. Først i praktik og derefter har jeg i et halvt år været *ansat* med løn, i offentligt løntilskud (og fritaget fra jobsøgning). Og jeg har lagt det samme arbejde, som jeg ville have gjort, hvis pengene udelukkende var kommet fra kommunens egen løn kasse.

Eneste grund til at man i jobcenteret efterfølgende kan få det til at lyde som om jeg har været arbejdsløs i de sidste 4 år, er på grund af den devaluering af lediges arbejdskraft der i dag er bygget ind i ledigheds lovgivningen, omkring ordninger som løntilskud og praktik.

Hvis løntilskudsjobs derimod var kategoriseret som arbejde, ville jeg i dag ikke længere være stemplet af jobcenteret som langtidsledig, hvilket ikke mindst ville give en positiv psykologisk effekt. Folks status skal ikke være baseret på hvilken kasse pengene kom fra, men den aktivitet der har fundet sted.

Med venlig hilsen
Bjarke Raabjerg

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

Hej. Mit navn er Bjarke Raabjerg. Jeg er 39, uddannet som datafagtekniker i 2006 og har siden hovedsageligt arbejdet som webudvikler.

Jeg har været ledig siden april 2014. Først på dagpenge, så på arbejdsmarkedsydelse og så fra den 8 aug. 2016 på kontanthjælp. Jeg har været ansat med løntilskud hos Digitaliseringsenheden i Holstebro Kommune fra d. 19 feb. 2018 - 17 aug. 2018, men er nu tilbage på kontanthjælp.

Følgende er ikke ment som en kritik af de mennesker jeg har arbejdet sammen med i mine praktikker og løntilskud.

Det er hovedsageligt ment som en kritik af den danske ledigheds lovgivning, lovgiverne og de ledere der har ansvaret for at fortolke loven, føre den ud i praksis og sikre at det miljø, ressourcer og den viden der skal til for at det fungerer, er til stede i systemet. I de fleste tilfælde vil jeg også mene at jobkonsulenterne / sagsbehandlerne er uskyldige her, da de for mig at se, ofte ikke er givet de ressourcer/værktøjer, succeskriterier og psykologisk viden som de burde have.

Det er først og fremmest politikerne og lederne der har ansvaret.

Reglerne for når du er på dagpenge og når du er på kontanthjælp er forskellige. Det er min oplevelse at du bliver behandlet hårdere / jagtet mere, når du er på kontanthjælp - en forskel der er værd at være opmærksom på. Følgende er baseret på mine oplevelser som ledig i Holstebro Kommune, imens jeg har været på kontanthjælp

Unyttig praktik

I en af de seneste udgaver jeg har modtaget af "min plan" på jobnet, står der følgende:

30 aug. 2018:

"Bjarke er informeret om at han overgår til [REDACTED], pga. ny fordeling af antal sager i teamet.

Han er informeret om at [REDACTED] vil indkalde ham til ny samtale, hvor det er vigtigt at han har fundet en praktikplads inden."

Først, ja, jeg har fået ny jobkonsulent... igen. Det er såvidt jeg lige kan regne ud, jobkonsulent/sagsbehandler nr. 8 jeg har hos jobcenteret, siden april 2014.

Jobcenteret har meget meget travlt med at aktivere / få dig ud i praktik, uanset om det så giver mening eller ikke i forhold til at få dig i lønnet job igen. Det er demotiverende, ydmygende og stjæler den energi fra mig (og andre ledige), som skulle have været brugt til kvalitativ jobsøgning efter et reelt job.

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

Fra d. 7 nov. 2016 til den 5 maj 2017, var jeg i praktik hos IT Doktoren i Vinderup. Det var fra starten af tydeligt for mig at dette højst sandsynligt ikke ville føre til job, selvom drømmen om det selvfølgelig var der. Han havde ikke pengene hverken til at ansætte, eller efterfølgende lave en ansættelse med løntilskud. Men han havde selvfølgelig ikke noget imod at få lidt gratis arbejdskraft til at få lavet en ny hjemmeside af en som har arbejdet med udvikling og drift af hjemmesider i mange år.

Jeg siger selvfølgelig ja til sådan en praktik, ikke fordi der nødvendigvis er den store chance for job, men hovedsageligt fordi det for mit vedkommende giver lidt ro på i forhold til Jobcenteret, hvilket er en negativ grund til at sige ja, ikke en positiv.

Hvis jeg siger nej, så skal der bare hurtigst muligt findes en anden praktik og jeg har stadig en (i mange tilfælde truende) jobkonsulent i nakken. Det blev til et halvt års praktik, jeg fik et enkelt punkt på mit C.V., IT doktoren fik et halvt års gratis arbejde, deriblandt en ny hjemmeside, og jobcenteret kan sige at de har gjort det de skulle. Jeg vil holde på at det er mig der har tabt mest på dette. Jeg behøver ikke at give et halvt års gratis arbejde væk til en virksomhed, for at bevise at jeg stadig ved hvordan man udvikler hjemmesider og har lyst til at arbejde.

Fra d. 14 aug. 2017 - 02 feb. 2018 har jeg så været i praktik og efterfølgende fra d. 19 feb. 2018 - 17 aug. 2018 i løntilskud hos IT & Digitalisering i Holstebro Kommune. Igen har opgaverne hovedsageligt været indenfor mit fag - IT og web udvikling. De største opgaver var redesign/UX design af deres Intranet, samt indførelse af [KITOS](#) i organisationen.

Holstebro Kommune har i det år fået en masse gratis (praktik) eller billig (løntilskud) arbejdskraft, jeg har fået endnu et punkt på mit C.V. og i dette tilfælde også en udtalelse. Der har ikke på noget tidspunkt i forløbet været nogen særlig stor udsigt til en ansættelse, da Holstebro Kommune ikke ønsker at øge antallet af ansatte i den administrative del af organisationen, samtidig med at de dog står og mangler arbejdskraften for at få udført de opgaver de har.

Så igen er det mig der er den største taber her, imens kommunen som organisation har vundet på flere punkter. De har fået en hel del meget billig arbejdskraft og jobcenteret kan igen sætte et kryds og sige at de har gjort det de skulle gøre. I mellemtiden har jeg, i forhold til at finde et lønnet job, mistet en masse tid og energi som højst sandsynligt kunne have været brugt bedre.

Når jobcenteret sender dig i aktivering, så er det som regel 37 timer i ugen (Ansættelsen med løntilskud i kommunen var på 23 timer/ugen, fordi loven siger at du i et offentligt løntilskudsjob ikke må tjene mere end du ville få i kontanthjælp, og derfor justere man i stedet timetallet). Det betyder at den aktivering du bliver sendt ud i, og som måske ikke giver mening i forhold til din jobsøgning, tager det bedste af din energi. Når du så endelig kommer til jobsøgningen, så har du slet ikke den energi og lyst til det som du burde have, og af og til ender det så med at du bare lige skynder dig at sende et eller andet afsted til 2 virksomheder for at opfylde kravet om at du

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

skal sende 2 ansøgninger i ugen, på trods for at du godt ved at der ikke er det helt store match imellem dig og disse virksomheder.

Det er *ikke* okay.

Magtforholdet imellem den ledige og jobcentret

Det er jobcenteret der indkalder til møder, det er jobcenteret der bestemmer tidsplanen, hvor meget du skal søge og de kan i princippet også bestemme hvad du skal søge. De er på grund af loven, tvunget til at sende dig ud og arbejde gratis for en arbejdsgiver (i praktik), eller dem selv, uden at det nødvendigvis er relevant i forhold til din jobsøgning.

De kan gøre alt dette, fordi de kan tag din kontanthjælp, så du måske ender på gaden, hvis ikke du gør som de siger og følger deres metoder, tankegang og tidsplan.

Problemet er aldrig hos jobcenteret, staten og systemet. Hvis du ikke kan opfylde kravene, så er det altid dig som menneske, der er problemet. Kommer du ikke i job, så er det også dig der er problemet - det er aldrig systemets metoder og fremgangsmåder der er forkerte.

Ved en af mine seneste samtaler hos jobcenteret, talte jobkonsulenten om at jeg nu havde været ledig i 4 år. Ikke på noget tidspunkt nævnte konsulenten alt det gode arbejde jeg har udført i de perioder jeg har været aktiveret i praktik og løntilskud - for systemet, der tæller det ikke. Det eneste der er en succes i jobcenter systemet, er hvis det lykkes at få mig i lønnet job - og praktik eller ansættelse med løntilskud tæller hos jobcentrene ikke som job, men som arbejdsløshed, uanset hvor hårdt du så reelt set har arbejdet.

Jeg har i det seneste år lagt en masse arbejde hos Digitaliseringsenheden i Holstebro Kommune, men hos jobcenteret er der *ingen* anerkendelse af dette, fordi det i deres øjne ikke tæller, når det ikke fører til job.

Center mod menneskehandel bruger i en af deres pjecer, denne definition på tvangsarbejde:

”Ethvert arbejde eller enhver bistandsydelse, der kræves af en person under trussel om en hvilken som helst straf, og til hvilket den pågældende person ikke har tilbudt sig frivilligt.”
ILO-konvention nr. 29, artikel 2 (1), 1930

Definitionen på tvangsarbejde består af tre elementer:

1. Ethvert arbejde eller enhver bistandsydelse/tjeneste
2. der pålægges under trusler om en hvilken som helst straf
3. og til hvilket den pågældende ikke har tilbudt sig frivilligt.

// Center mod menneskehandel: [Menneskehandel – definitioner & identifikation](#), side 24

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

Når man er ledig på kontanthjælp bliver man udsat for...

1. Tvungen aktivering, hvilket som regel betyder praktik / gratis arbejde for privat eller offentlig virksomhed.
2. Aktiveringen pålægges under trusler om at du mister din kontanthjælp / understøttelse, hvis ikke du deltager i aktiveringen.
3. Og det selv når aktiveringen ikke er spor relevant i forhold til at komme i lønnet job igen og stjæler din energi fra aktiviteter som ville være mere relevant og du derfor, hvis det var frivilligt, aldrig ville tilbyde dig selv gratis til at udføre det pågældende arbejde.

I rigtig mange tilfælde er aktivering så ikke bare et pænere ord for tvangsarbejde? Og hvis det er, hvorfor er vi danskere så, så ligeglade med at dette sker som en del af lovgivningen og for vores skatte kroner?

Jeg mener, vi bliver sendt i aktivering, som f.eks. praktik i virksomheder indenfor vores eget fag, som vi allerede mere end rigeligt har bevist at vi kan. Eller hvad med tilbage i okt. 2016, hvor jeg blev tvunget til at møde op hver dag hos jobcenteret / Job & Kompetencecenter Vest (JKV), for derefter at blive sat til f.eks. at feje blade op, flytte møbler, sætte hegn op, gå rundt i alle JKVs bygninger og rense alarm sensorer for spindelvæv og feje endnu flere blade op på deres grund - ting som absolut *ikke* har en skid at gøre med min jobsøgning og at komme i arbejde igen. Og en ting som de nu igen truer mig med, hvis ikke der bliver fundet en praktikplads.

Husk også, alt hvad jeg lige nævnte tæller i systemet som arbejdsløshed, ikke som rigtig arbejde.

Ved ét møde (hvor der også var andre ledige tilstede), var der en af jobkonsulenterne der fortalte os at vi som ledige "ingen rettigheder har". Og i et andet møde for nyligt, fortalte jeg jobkonsulenten at jeg ikke kan se ideen i at jeg skal i praktik, hvis ikke det er med henblik på at komme i lønnet job igen. Jobkonsulentens svar? "Det er Holstebro Kommune fuldstændig ligeglad med. Du skal bare i aktivering".

De siger at det er jobsøgning med udgangspunkt i dig som menneske, men det er det i praksis ikke.

Det er *ikke* mig der kommer til dem, for at få den hjælp jeg har brug for i min jobsøgningsprocess, det er dem der fortæller mig hvilken "hjælp" jeg har brug for. Dermed fratager de mig magten over min egen jobsøgningsprocess, samt en større del af den energi jeg burde have haft til det. De presser "hjælp" ned over hovedet på mig, som jeg ikke har brug for og som bare er spild af min tid, samtidigt med at de påstår, at det stadig er mig der har ansvaret.

Jeg har flere gange været til møder med jobcenteret, som jeg vil kalde for traumatiserende. Situationer hvor jeg føler mig truet og ved at lige meget hvad jeg siger, så er det forkert, med

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

mindre jeg giver jobkonsulenterne deres vilje og dermed handler imod min egen bedste interesse - så det ender ret hurtigt med at jeg bare "fryser" og siger ingenting, for at beskytte mig selv indtil det er ovre og jeg kan komme ud af situationen. Og derefter må jeg så håndtere den trauma og den frygt som jeg fik ud af mødet.

Ved mindst ét møde har jeg oplevet en jobkonsulent som forsøgte at få sin vilje via verbal / psykologisk manipulation - det lykkedes dog ikke for vedkommende.

Det er jobsøgning for staten, så politikerne og lederne i systemet kan føle at de har gjort noget godt, det er ikke jobsøgning for mig som ledig og de kortsletter min jobsøgningsproces ved at tvinge mig til at gøre det på deres måde / efter deres præmisser og konstant kigge mig "over skulderen", sende mig ud i forskellige nytteløse aktiveringer og kræve at der *skal* sendes 2 ansøgninger ud i ugen, p.g.a systemets ekstreme mistillid til mig.

Det er "jobsøgning", hvor du er tvunget til at gøre det med hovedet under armen, fordi loven og jobcentrets behov kommer før dig som ledig.

Jeg er glad for at jeg kan få først dagpenge og nu kontanthjælp, så jeg kan beholde min lejlighed og ikke ender som hjemløs, imens jeg søger job. Men så burde det også være sådan at jeg får kontanthjælp, så jeg kan koncentrere mig om at lave min egen kvalitative jobsøgning (hvilket *ikke* betyder det samme for alle ledige) og ikke for at jeg så kan give en masse virksomheder og kommunen gratis arbejdskraft, på bekostning af min jobsøgning og mit mentale helbred. Arbejde jeg bliver sat til at udføre på kontanthjælp, fordi de ikke har råd til at ansætte en i en lønnet stilling.

Men på grund af de krav der bliver stillet i loven, til kommunerne og til dig som ledig, er det ofte det der sker i praksis i dag. Her er det fuldstændig ligegyldigt om der ifølge reglerne skal være et bestemt formål med aktiveringen, som f.eks. at fremme den lediges mulighed for at komme i lønnet job. Hvis aktiveringen skal tvinges igennem, så bliver den så vidt det er muligt tvunget igennem, uanset om formålet så er opfyldt - den del kan altid fikses og bliver fikset, så det ser rigtigt ud på papiret / jobnet.

Jobkonsulenterne er selv nødt til at tro på at det de gør er det rigtige, og er derfor nok også selv lidt blinde overfor virkeligheden, fordi de og deres ledere har brugt for succes så de kan føle at de har gjort et godt stykke arbejde, selvom det fra et psykologisk/humant standpunkt, måske langt fra er tilfældet

Hvis [Holstebro Jobcenter er det bedste i Danmark](#), så vil jeg, udfra det jeg har oplevet med jobcenteret siden april 2014, sige at så er baren, menneskeligt/psykologisk og kvalitativt set, sat meget lavt. Jobcenter systemet er så performance drevet (på grund af alle kravene, truslerne og den mistillid til ledige, som er bygget ind i loven), at det har en tendens til, ikke mindst psykologisk, at gå ud over os som ledige.

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

Gode hensigter fra politikerne og systemets side er ikke nok og som det er i dag, ender det uforvarende alt for ofte i en objektificering af ledige til fordel for systemet og dets ledere - fordi det er sådan loven er indrettet.

For os som ledige, går det ud over vores motivation og energi og dermed vores evne til at lave vores egen kvalitative jobsøgning. Gang på gang viser undersøgelser at [størstedelen af ledige føler sig mindreværdige](#) og føler at omgivelserne ser ned på dem, p.g.a. deres ledighed. Noget der i allerhøjeste grad gør det sværere at komme ud i lønnet job igen.

Den negative tone i debatten om ledige, [arbejdsgivernes negative holdning til ledige](#) og vores nuværende menneskeligt nedværdigende ledigheds / jobcenter lovgivning er en meget vigtig brik i årsagen til dette.

Vi har i dag et system der ofte tvinger ledige ud i meningsløs aktivering, for derefter at fortælle os at fordi denne aktivering ikke fik os i job, så tæller alt det hårde arbejde som vi udførte gratis for kommunen eller private virksomheder, ikke.

Det er *ikke* okay.

Forslag til forbedringer

Ingen tvungne aktiveringer.

Det er ikke altid en nem opgave at matche arbejdsgivere og ledige - det er sommetider en kompleks opgave. Der vil altid være nogen der ender i længere tids ledighed, det kan ikke undgås.

Men dette er *ikke* et godt argument for at true, umyndiggøre og aktivt psykologisk nedbryde ledige, sådan som det sker i dag. Alt hvad du får ud af dette, er mennesker der bliver syge, får en endnu lavere livskvalitet og er ledige i endnu længere tid.

Tvungen aktivering virker ikke og har aldrig virket!

De gode nyttige aftaler mellem ledige og arbejdsgivere (hvis vi holder fast i mulighederne for praktik og løntilskud), vil stadig blive lavet, men af frivillig vej, fordi arbejdsgiverne stadig har brug for den samme arbejdskraft. Det drejer sig ikke om at tvinge folk ud i disse aftaler, men at få lavet de rigtige match mellem ledige og arbejdsgivere.

De fleste private arbejdsgivere har ikke noget ønske om at have umotiverede medarbejdere i praktik eller løntilskud i deres virksomhed, som kun er der fordi de er tvunget til at være der af jobcenteret.

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

Jeg har oplevet dette en gang tilbage i en af mine andre ledighedsperioder, i 2007, året efter at jeg var blevet færdiguddannet som datafagtekniker. En sagsbehandler havde, efter at hun havde tvunget mig på et CNC kursus, fordi hun over hovedet på mig havde bestemt at jeg skulle skifte karriere til et andet fag, fundet en mulig praktik i en virksomhed her i Holstebro.

Jeg tog til samtalen med arbejdsgiveren og noget af det første han siger er noget i retningen af "nå, så du har lyst til at arbejde med CNC." Jeg vælger bare at være ærlig, og svare nej.

Det får arbejdsgiveren til at giv mig hånden og sige at så har vi ikke mere at tale om, hvorefter han ringede til sagsbehandleren og sikkert skældte hende ud for at sende en, der ikke var motiveret til at arbejde indenfor faget. Hun ringede efterfølgende til mig og jeg måtte sige til hende at hun jo ikke kan kræve at jeg skal stå og lyve over for en arbejdsgiver.

Dovne mennesker der har brug for et spark i røven eller tvinges ud i arbejde findes ikke. Til gengæld findes der mennesker som er demotiverede.

Forskellen er at dovenskab er negativ ladet - en karakteregenskab du ikke kan ændre og som vi mere end noget andet bruger som et skældsord - og som et elendigt argument for at sparke til folk. Når vi til gengæld snakker om manglende motivation, så snakker vi lige pludselig om noget der kan ændres - ikke via tvang, hvilket er negativ motivation, men via positiv motivation.

Tvungen aktivering har kun en negativ effekt, er en umyndiggørelse af ledige, ender som minimum meget hurtigt i gråzonen over mod tvangsarbejde, virker demotiverende og er en meget stor mistillidserklæring til os som ledige. Det er ikke noget der reelt set kan få folk i lønnet arbejde - tværtimod.

Når du er i praktik eller løntilskud, skal du ikke samtidigt stå som ledig.

Praktik bør kategoriseres som en form for uddannelse og løntilskud som et reelt job. Om der skal være krav om jobsøgning, imens man er i praktik, bør måske komme an på hvorfor man er i praktik. Man skal stadig kunne modtage støtte i form af f.eks. kontanthjælp under praktik.

Ved løntilskud bør kravet om aktiv jobsøgning fjernes helt, da formålet bør være fortsat ansættelse efter løntilskuddets afslutning. Løntilskuddet gives i starten af ansættelsen, imens medarbejderen sættes ind i jobbet (og evt. opkvalificeres). Ved at fjerne kravet om jobsøgning kan medarbejderen fuldt ud koncentrere sig om jobbet og vise arbejdsgiver hvad han/hun kan.

Jobkonsulenterne og positivt motiverende samtaler.

Der skal være et sikkerhedsnet, som kan hjælpe ledige med at forblive positivt motiverede i forhold til deres jobsøgning, også efter længere tids ledighed. Derfor bør ledige stadig løbende indkaldes til samtaler med en jobkonsulent, f.eks. hver anden eller tredje måned, men disse skal være af en noget anden og meget mere positiv karakter end de er i dag.

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

Jeg har i dag meget lidt tillid til jobkonsulenterne og er ofte i stedet nødt til at bruge en del energi på at forsøge at beskytte mig selv og efterfølgende komme mig over møderne med dem.

Derfor skal disse jobkonsulenter ikke have nogen som helst anden funktion, end at hjælpe ledige med deres jobsøgning, der hvor den ledige selv mener vedkommende godt kunne bruge noget hjælp.

Det skal være muligt at lave flere aftaler efter behov, hvis man f.eks. har brug for ekstra hjælp til sin jobsøgning.

Jobkonsulenterne skal kunne informere om mulige ordninger som f.eks. praktik og løntilskud, være med til at etablere disse og måske også sommetider være med til at etablere kontakten imellem virksomheder og ledige.

Jobkonsulenterne skal *ikke* have nogen som helst former for kontrol funktion og skal *ikke* kunne stille krav. De skal altid udelukkende være på den lediges side - det er de ikke i dag.

Bredere definering / fleksibilitet i defineringen af hvad det betyder at være jobsøgende.

Kontrol af om du er aktivt jobsøgende bør ligge hos ydelsescentrene og a-kasserne, aldrig hos jobcenteret. Dette for at kunne skabe et mere sikkert miljø og en større tillid imellem den ledige og jobkonsulenterne, som udelukkende er der for at hjælpe dig, så vidt de kan, efter dine behov, ønsker og præmisser.

Antallet af ansøgninger / kontakter til virksomheder bør ændres fra et fast antal i ugen til f.eks. et bestemt antal over en periode på f.eks. 2 måneder af gangen (f.eks. jan./feb, mar./apr., maj/jun., jul./aug., sep./okt., nov./dec.). Dette for at gøre det muligt for os som jobsøgere i højere grad selv at bestemme hvordan vi prioriterer vores tid i forhold til vores jobsøgning og gør bedre plads til andre mulig aktiviteter som kan gøre os mere attraktive over for arbejdsgivere som f.eks. selvstudier og forbedringer af vores portefølje (for dem af os som arbejder i fag hvor dette er muligt). Og for at tage højde for at der er perioder i løbet af året, hvor det sommetider kan være sværere at finde relevante jobs at søge.

Kontrol foregår via jobnet og evt. korrespondance via e-boks og/eller telefonopkald.

225 timers reglen skal fjernes

Der er ingen grund til at straffe folk økonomisk, fordi de ikke har haft mulighed for at lave 225 timers arbejde. Derudover er det ikke okay at en ting som ansættelse med løntilskud ikke tæller med her. Igen bliver det arbejde vi som ledige udfører, ikke værdsat som arbejde.

Ferie regler

I dag er det sådan at når du har været på kontanthjælp i et år, så har du ret til 4 ugers ferie på kontanthjælp. Disse må maks afholdes som 2 uger af gangen. Der er ingen grund til ikke at hæve

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

dette til 5 uger og giv os lov til at holde ferien, sådan som det passer ind i vores egen planlægning.

Ledige har mindst ligeså meget brug for ferie, som folk i arbejde. Fordelen er at vi efter en ferie kan gå tilbage til vores jobsøgning med friske øjne, nyt gå på mod og måske et par nye ideer til hvordan vi kan komme i arbejde igen.

Og så bør der muligvis kigges på hvordan det fungerer når du går direkte fra et offentligt løntilskudsjob og tilbage til kontanthjælp. Eller måske vi helt bør afskaffe muligheden for offentligt løntilskud?

Ja, du optjener ferie når du er i offentligt løntilskud, men... jeg måtte afholde 2 ugers ferie på kontanthjælp i februar, inden løntilskudsjobbet startede. For når du går i et løntilskudsjob, så mister du retten til ferie på kontanthjælp, også hvis der ikke er noget udsigt til job efter løntilskuddet og du derfor efterfølgende ender på kontanthjælp igen.

Det betyder at jeg nu igen skal gå et år på kontanthjælp, inden jeg har ret til ferie med kontanthjælp. I mellemtiden får jeg først adgang til den ferie jeg har optjent i løntilskudsjobbet, til maj. Og da et løntilskudsjob i det offentlige giver dig ca. det samme beløb i løn som du ville få i kontanthjælp, har jeg ikke råd til selv at betale for en ferie.

Det betyder at jeg (medmindre jeg finder job inden, og dermed får råd til selv at betale) ikke har kunnet og kan holde ferie fra løntilskuddets start i februar og frem til maj næste år. Det er over et år, uden ferie.

Konklusion

Det danske ledigheds system som det fungerer i dag, anno 2018, er psykologisk nedbrydende, ydmygende og traumatiserende. Systemet fratager dig energien og lysten og dermed også evnen til at finde job og stadig være en del af det danske samfund.

I en kommentar fra d. 15 nov. 2017 i Berlingske, skriver Anne Grønlund:

“Jeg bruger al min energi på at navigere i et stressende, meningsløst og ydmygende system, der er gennemsyret af et fanatisk fluebenstyranni, hvor jeg er umyndiggjort og min retssikkerhed er sat ud af kraft.

Jeg føler mig som en stavnsbundet straffefange lænket til ledighed i et samfund, hvor min eneste forseelse er, at jeg har mistet mit arbejde.

Det skandaløse beskæftigelsessystem er dysfunktionelt og virker som en sump af kviksand, hvorfra det er umuligt at få fodfæste på arbejdsmarkedet, og hvor systemet i sig selv er en barriere for, at jeg kan komme i job.”

De danske jobcentre - en barriere for at komme i lønnet job.

af Bjarke Raabjerg (15 sep. 2018)

<https://www.b.dk/kommentarer/politikere-skam-jer>

Jeg kan kun alt for godt genkende ovenstående. Det jobcentrene gør i dag (måske især når du er på kontanthjælp), er alt for ofte det stik modsatte af, hvad der skal til for at få folk ud i lønnede jobs igen.

“Vi har brug for at føle os rolige, trygge, og selvsikre for at kunne gøre vores bedste”

// Kristin Neff, Ph.D., [Self-Compassion](#), p. 161 (min oversættelse)

Hvis du kan engelsk og gerne vil vide lidt om Kristin Neffs forskning, så se [denne YouTube video](#), tjek self-compassion.org, og læs bogen.

Vi kan ikke som ledige gøres vores bedste for at komme i lønnet job igen, så længe vi bliver jagtet af et ledighedssystem der ikke har tillid til os, konstant fortæller os hvor elendige vi er, stjæler vores arbejdskraft, og ikke giver os en levende chance til at få den ro på som skal til for at lave en kvalitativ jobsøgning, skabe de rigtige kontakter til de rigtige arbejdsgivere og vise dem at det er os de skal ansætte.

Ledige er stadig mennesker, har værdi, og har ret til at blive behandlet med respekt. Vi har ret til eget liv, egne valg og egen jobsøgningsprocess. En process som ikke er den sammen for alle, men vil være baseret på ting som dine kvalifikationer, hvilke jobtyper/erhverv du søger indenfor og hvem du er som person - og det skal der være plads til.

Kære politikere, giv os et beskæftigelsessystem der rent faktisk er til for at hjælpe os og virksomhederne med at finde hinanden. Ikke et der er bygget på mistillid og myter, konstant står i vejen for vores jobsøgning, umyndig gør os, nedbryder os psykologisk og gør os syge, sådan som det sker i dag.